

การเปรียบเทียบการบูรณาการวัฒนธรรมจีนในการเรียนการสอนภาษาจีน

A Comparison of Chinese Teaching with and without Chinese Culture

Integration

ธิดารัตน์ น้อยสุวรรณ* และ Bangxin Peng

Tidarat Noysuwan and Bangxin Peng

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งในการวิจัยการเปรียบเทียบการบูรณาการวัฒนธรรมจีนในการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเอกภาษาจีนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาจีนโดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้วิธีการสอนแบบสอดแทรกวัฒนธรรมจีนและการเรียนการสอนภาษาจีนโดยไม่สอดแทรกวัฒนธรรมจีน เพื่อหาวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ศิลปภาษาจีน โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จำนวน 40 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือได้รับการเรียนการสอนภาษาจีนโดยใช้วิธีการสอนแบบสอดแทรกวัฒนธรรมจีน และการเรียนการสอนภาษาจีนโดยใช้วิธีการสอนแบบไม่สอดแทรกวัฒนธรรมจีน ดำเนินการสอนทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามในการวัดทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาจีนแบบสอดแทรกวัฒนธรรมจีนของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ผลจากการวิจัยพบว่า ในกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนภาษาจีนโดยใช้วิธีการสอนแบบสอดแทรกวัฒนธรรมจีน นักเรียนส่วนใหญ่ 18 ใน 20 (90%) เห็นด้วยว่าอาจารย์สอนโดยมีการบูรณาการวัฒนธรรมจีนในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก นักเรียนส่วนใหญ่ 19 ใน 20 (95%) มีความสนุกสนานในการเรียนภาษาจีนและต้องการให้อาจารย์พูดภาษาจีนกับพวกเขามากกว่า เพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้นควรจะนำวัฒนธรรมจีนมาบูรณาการในการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการเรียนการสอนรูปแบบปกติ ดังนั้นการวิจัยในขั้นต่อไปจะเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาจีน

คำสำคัญ : วัฒนธรรม การศึกษาไทย ขงจื้อ การเรียนการสอนภาษาจีน

Abstract

The purpose of this study is to investigate opinions of Matayom students on Chinese teaching and learning between teaching with the integration of Chinese culture and without the integration. Using a questionnaire to find out their opinions, the sample consisted of 40 Navamindarajudis Thaksin high school students majoring in Chinese. They were divided into two groups. The first group was taught Chinese with the Chinese culture integration. The second group was taught Chinese without the integration. The study was conducted 10 hours. The data from the questionnaire were analysed for percentages. The results of the research

conducted 10 hours. The data from the questionnaire were analysed for percentages. The results of the research show that the students (90%) agreed that the teacher taught them and integrated Chinese culture well. Most of them (95%) highly agreed that they understood the Chinese language better, enjoyed learning Chinese, and preferred their teacher speaking Chinese to them when being taught with the culture integration. The next stage of this study is to evaluate and compare the learning achievement of the two groups.

Key words : Culture , Study of Thailand, Confucius, Teaching

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาจีนถือได้ว่าเป็นภาษาที่สำคัญไม่น้อยไปกว่าภาษาอังกฤษ หลายประเทศทั่วโลกต่างให้ความสำคัญต่อการใช้ภาษาจีนมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการประชุม เจรจาติดต่อการค้าทางธุรกิจ อีกทั้งความร่วมมือทางการศึกษา เนื่องจากประเทศจีนเป็นประเทศเปิดเสรีในการติดต่อกับประเทศอื่นๆ ทำให้ในหลายๆประเทศมีชาวจีนอาศัยอยู่ทั้งแบบถาวรและแบบชั่วคราว การใช้ภาษาจีนจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการใช้ชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ แต่ละประเทศจึงตระหนักต่อการเรียนการสอนภาษาจีนมากยิ่งขึ้น ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ตื่นตัวต่อการเรียนการสอนภาษาจีน ส่งผลให้แต่ละสถาบันการศึกษาทั้งในและนอกระบบทุกระดับการศึกษาเปิดรายวิชาภาษาจีนขึ้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาจีนได้ โดยทั่วไปนักเรียนไทยที่เรียนภาษาจีนแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่มีเชื้อสายจีนและกลุ่มที่ไม่มีเชื้อสายจีน ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ออกมาไม่สามารถยืนยันแน่ชัดได้ว่ากลุ่มใดจัดเป็นระดับสูงหรือระดับต่ำ แต่สามารถกล่าวได้ว่ากลุ่มที่มีเชื้อสายจีนย่อมได้เปรียบทางการเรียนภาษาจีนมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีเชื้อสายจีน

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมด้านการเรียนอย่างโดดเด่น ทำให้หลายๆประเทศทั่วโลกต่างแสดงความนับถือและถือเป็นแบบอย่างเพื่อไปปรับใช้ในประเทศของตนเอง กล่าวคือ ประเทศจีนมีท่านขงจื้อ ศาสดาจารย์ทางการศึกษาของประเทศจีนในสมัยโบราณยุคชุนชิว ท่านเป็นผู้ให้ความรู้แก่ศิษย์โดยใช้วิธีการสอนศิษย์แต่ละคนแตกต่างกัน แต่มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน ภายหลังศิษย์ได้นำเอาคำสอนและความรู้จากท่านขงจื้อมาบันทึกเพื่อเป็นการแสดงความเคารพนับถือและรำลึกคุณงามความดีของท่านไว้ในหนังสือชื่อหลุนหย่ว (Lunyu) โดยในหนังสือได้บันทึกถึงหลักคำสอนของท่านขงจื้อไว้เป็นหมวดหมู่ จากนั้นเป็นต้นมา ชาวจีนรุ่นหลังต่างยึดถือหลักคำสอนของท่านขงจื้อมาปฏิบัติและปรับใช้ในการศึกษา อีกทั้งมาปรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

ด้วยวัฒนธรรมรูปแบบการเรียนการสอนของแต่ละประเทศที่แตกต่างกันนั้น ส่งผลให้ประสิทธิภาพทางการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนแต่ละประเทศแตกต่างกันด้วย ประเทศไทยยังประสบปัญหาทางการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นอย่างมาก ผู้สอนส่วนใหญ่ยึดแนวปฏิบัติรูปแบบการเรียนการสอนของคนไทยมาใช้สอนคนไทย โดยมองข้ามวัฒนธรรมการเรียนการสอนของเจ้าของภาษาไป หรืออาจขาดทักษะความรู้ทางด้านวัฒนธรรมการเรียนการสอนของเจ้าของภาษานั้น ในขณะที่เดียวกัน ผู้เรียนเองก็มีความเคยชินกับวัฒนธรรมการเรียนสำหรับเด็กไทย คู่ขนานกับการเรียนที่แสนสบาย อีกทั้งนำวัฒนธรรมรูปแบบการเรียนของเด็กไทยมาปรับใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งเป็นการปรับใช้ที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลทางการเรียนต่ำหรือไม่ดีมากนัก ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทัศนคติของนักเรียนเพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการนำวัฒนธรรมจีนมาสอดแทรกในการเรียนการสอนภาษาจีนให้นักเรียนไทยและการเรียนการสอนภาษาจีนแบบไม่

สอดคล้องวัฒนธรรมจีน ผลการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือผู้สอนและผู้เรียนภาษาจีนให้เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้มากยิ่งขึ้นและพัฒนาทักษะความสามารถทางการเรียนการสอนภาษาจีนให้ดียิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามทัศนคติของผู้เรียนภาษาจีน โดยแบ่งเป็น 2 ตอนคือตอนเขียนแสดงความคิดเห็นและตอนวัดระดับทัศนคติสูงต่ำ

คำถามแบบเขียนแสดงความคิดเห็น

1. ปัญหาใหญ่ในการเรียนการสอนภาษาจีนมีอะไรบ้าง
2. คิดว่าวัฒนธรรมจีนมีความเกี่ยวข้องหรือช่วยเหลือในการเรียนภาษาจีนหรือไม่ จงเขียนอธิบาย
3. ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีน

คำถามวัดระดับทัศนคติสูงต่ำ

1. ในการเรียนการสอนมีเอกสาร ตำราที่สอดคล้องวัฒนธรรมจีน
2. ในการเรียนการสอนมีการนำวัฒนธรรมจีนมาประยุกต์ใช้
3. เนื้อหาการสอนของผู้สอนมีการสอดแทรก เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจีน
4. กิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมจีน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบสอดคล้องวัฒนธรรมจีนกับแบบไม่สอดคล้องวัฒนธรรมจีน
2. เพื่อศึกษาข้อมูลทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนแบบสอดคล้องวัฒนธรรมจีนและไม่สอดคล้องวัฒนธรรมจีน

ขอบเขตการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ศิลป์ภาษาจีน จำนวน 40 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มการทดลอง คือกลุ่มการเรียนภาษาจีนโดยสอดคล้องวัฒนธรรมจีนและกลุ่มการเรียนภาษาจีนโดยไม่สอดคล้องวัฒนธรรมจีน

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบการบูรณาการวัฒนธรรมจีนในการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้วิธีการสอนแบบการสอดคล้องวัฒนธรรมจีนและการสอนแบบไม่สอดคล้องวัฒนธรรมจีน โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ 4 ศิลป์ภาษาจีน โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ อำเภอเมือง จ.สงขลา จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ใช้เครื่องมือแบบสอบถามในการวัดทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาจีน ทั้งแบบสอดคล้องวัฒนธรรมจีนและแบบไม่สอดคล้องวัฒนธรรมจีน ซึ่งใช้แบบสอบถามทัศนคติชุดเดียวกัน ประกอบด้วยคำถามตอนเขียนแสดงความคิดเห็นและตอนวัดระดับทัศนคติสูงต่ำ ขั้นตอนการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยทำการทดลองด้วยตนเอง โดยการเข้าไปนั่งฟังการ

เรียนการสอนของกลุ่มตัวอย่างและให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนของอาจารย์ผู้สอน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้เข้าร่วมสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยการสอนรูปแบบการบูรณาการวัฒนธรรมจีนในการเรียนการสอนภาษาจีน ใช้เวลาในการสอน 5 ครั้ง 10 ชั่วโมง และหลังจากนั้นให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามชุดเดียวกัน จากนั้น ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนจากแบบสอบถามทัศนคติของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการเรียนการสอนภาษาจีนแบบบูรณาการวัฒนธรรมจีนและแบบไม่บูรณาการวัฒนธรรมจีน พบว่า นักเรียนร้อยละ 90 ต้องการให้อาจารย์จัดการเรียนการสอนโดยมีการบูรณาการวัฒนธรรมจีนในการเรียนการสอนและมีความเห็นด้วยเป็นอย่างมาก นักเรียนร้อยละ 95 มีความสนุกสนานในการเรียนภาษาจีนและต้องการให้อาจารย์พูดภาษาจีนกับพวกเขา มากกว่าภาษาไทย สรุปได้ว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีและเห็นด้วยกับการใช้รูปแบบการบูรณาการวัฒนธรรมจีนในการเรียนการสอนภาษาจีน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาจีนแบบไม่สอดแทรกวัฒนธรรมจีนของกลุ่มตัวอย่าง 1 นั้น ในหัวข้อ การเรียนการสอนมีเอกสาร ตำราที่สอดแทรกวัฒนธรรมจีนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.5 ในการเรียนการสอนมีการนำวัฒนธรรมจีนมาประยุกต์ใช้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.4 เนื้อหาการสอนของผู้สอนมีการสอดแทรก เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.3 กิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมจีนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4 และจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาจีนแบบสอดแทรกวัฒนธรรมจีนของกลุ่มตัวอย่าง 2 นั้น ในหัวข้อ การเรียนการสอนมีเอกสาร ตำราที่สอดแทรกวัฒนธรรมจีนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ในการเรียนการสอนมีการนำวัฒนธรรมจีนมาประยุกต์ใช้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 เนื้อหาการสอนของผู้สอนมีการสอดแทรก เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 กิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมจีนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ผลการวิจัยเห็นได้ชัดถึงค่าเฉลี่ยความแตกต่างจากทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีน และเห็นว่าวัฒนธรรมจีนมีบทบาทอย่างยิ่งในการนำมาบูรณาการในการเรียนการสอนภาษาจีน

การอภิปรายผล

จากการเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ศิลป์ภาษาจีน โดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบสอดแทรกวัฒนธรรมจีนและแบบไม่สอดแทรกวัฒนธรรมจีนนั้น ผลจากการสังเกตสามารถแสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนภาษาจีนแบบไม่มีการสอดแทรกวัฒนธรรมจีนส่วนใหญ่จะเรียนภาษาจีนไม่ค่อยรู้สึกสนุกสนาน จะรู้และเข้าใจเฉพาะเพียงความรู้ในบทเรียน ไม่มีความรู้เสริมอื่นๆ จำคำศัพท์บทสนทนาได้ช้า เนื่องจากเนื้อหาการเรียนการสอนมีเพียงบทเรียน ไม่ดึงดูดนักเรียนให้รู้สึกสนุกสนานในการเรียน อีกทั้ง พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนเป็นไปอย่างสบายๆ แต่มีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่มีพื้นฐานอยู่แล้วนั้น สามารถมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากกว่านักเรียนอีกกลุ่มหนึ่ง และจากการที่ผู้วิจัยได้เข้าไปสอนนักเรียนกลุ่มสอดแทรกวัฒนธรรมจีนในการเรียนการสอนนั้น สามารถสังเกตเห็นว่านักเรียนสนุกสนาน ตั้งใจฟังเรื่องราวที่อาจารย์ผู้สอนเล่าให้ฟัง ตื่นตัวกับการเรียนที่ต้องแสดงการมีส่วนร่วมอยู่เสมอ เนื่องจากว่าการเรียนการสอนรูปแบบ

นี้ ผู้สอนได้นำวัฒนธรรมการเรียนการสอนของจีน อีกทั้งเรื่องราวที่เกี่ยวกับเนื้อหาการเรียนการสอนสอดแทรกเข้าไปในการเรียนการสอนด้วย จึงทำให้นักเรียนตื่นตัว และให้ความสนใจกับการเรียนการสอนรูปแบบนี้

จากศึกษาข้อมูลทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนแบบสอดแทรกวัฒนธรรมจีนและไม่สอดแทรกวัฒนธรรมจีน ปัญหาหลักในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนคือจำคำศัพท์ไม่ค่อยได้ อ่านไม่ออก เขียนค่อนข้างยาก จึงรู้สึกว่ายาก นักเรียนกลุ่มการเรียนทั้ง 2 กลุ่มต่างมีความเห็นในหัวข้อการนำวัฒนธรรมจีนมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีนเห็นด้วยในระดับสูง และเห็นด้วยในหัวข้อเอกสารประกอบการเรียนการสอนควรมีสอดแทรกเนื้อหาวัฒนธรรมจีน นักเรียนกลุ่มเรียนแบบไม่สอดแทรกวัฒนธรรมจีนมีทัศนคติต่อเนื้อหาการเรียนการสอนของผู้สอนมีการสอดแทรกกับวัฒนธรรมจีนอยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจีนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งนักเรียนกลุ่มเรียนแบบสอดแทรกวัฒนธรรมจีนมีทัศนคติต่อการสอดแทรกวัฒนธรรมจีนในการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี และเห็นว่ากิจกรรมที่สอดแทรกในการเรียนการสอนนั้นมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจีนในระดับดี ทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่แตกต่างกัน แต่ในส่วนข้อเสนอแนะจากนักเรียนต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนนั้น นักเรียนต้องการให้อาจารย์ผู้สอนใช้ภาษาจีนในการเรียนการสอนและนอกเวลาเรียนมากกว่าภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับวิธีการสอนภาษาจีน

การบูรณาการวัฒนธรรมจีนในการเรียนการสอนภาษาจีน เป็นวิธีการสอนภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพสำหรับเด็กไทย ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสเรียนรู้ภาษาจีน อีกทั้งเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และเพื่อพัฒนาศักยภาพในการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น การเรียนการสอนควรมีการสอดแทรกวัฒนธรรมจีน วัฒนธรรมการเรียนการสอนของชาวจีน วิดีโอ สื่อการเรียนที่จูงใจ กิจกรรมในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจีน อีกทั้งอิงรูปแบบการเรียนการสอนของชาวจีนมาประสมกับการเรียนการสอนของคนไทยในการเรียนการสอนทุกครั้ง ครูผู้สอนควรมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน และเข้าใจวัฒนธรรมการเรียนการสอนของชาวจีนอย่างดี อีกทั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอน เพื่อสามารถนำวัฒนธรรมการเรียนการสอนของจีนมาปรับใช้เพื่อสอนเด็กไทยผู้สอนควรใช้ภาษาจีนในการจัดการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเสริมแรงจูงใจต่างๆ เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนได้พยายามสื่อสารหรือมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาจีน ทำให้อารมณ์ดีในชั้นเรียนเป็นกันเองและสนุกสนานยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับเขตพื้นที่การศึกษา

ครูผู้สอนภาษาจีนในเขตการศึกษาและผู้ดูแลหลักสูตรภาษาจีนควรได้รับการเข้าฝึกอบรมในด้านเทคนิคการสอนต่างๆ อีกทั้งควรได้รับความรู้เกี่ยวกับด้านวัฒนธรรมจีนเพื่อนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีนให้เหมาะสมกับเด็กไทย อีกทั้งควรนำผลการวิจัยดังกล่าวนี้ไปพิมพ์เผยแพร่ให้สถานศึกษาต่างๆ ได้นำไปเป็นแนวทางให้แก่ครูผู้สอนได้ปรับใช้ในการสอนภาษาจีน และผู้เรียนยังสามารถเตรียมความพร้อมในการเรียนภาษาจีนอย่างไรให้มีประสิทธิภาพสูง

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การเปรียบเทียบการบูรณาการวัฒนธรรมจีนในการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ศิลป์ภาษาจีน สามารถศึกษาทดลองจากกลุ่มผู้เรียนภาษาจีนระดับอื่นๆ และควรนำผลการวิจัยไปเผยแพร่และให้มีการปรับใช้ในสถานศึกษาต่างๆที่มีการเรียนการสอนภาษาจีน แล้วควรทำการติดตามผลการเรียนการสอนและการวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาจีน

เอกสารอ้างอิง

1. การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับชั้นประถม-มัธยมศึกษา. ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2551
2. บันทึกรายงานการประชุมเชิงปฏิบัติการการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย. ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2551. p17
3. 陈玮.谈对外汉语教学中的文化问题[J].现代语文,2006,(2).